NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU, Euratom) 2022/615

ze dne 5. dubna 2022,

kterým se mění nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 s cílem zvýšit předvídatelnost pro členské státy a vyjasnit postupy pro řešení neshod při poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 322 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 106a této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ([2]) poskytlo pevný a stabilní základ pro mechanismus financování Unie, avšak je třeba zlepšit ustanovení o poskytování vlastních zdrojů, aby se zvýšila jeho předvídatelnost pro členské státy a vyjasnily postupy pro řešení neshod.

(2) V současné době spravují účty vlastních zdrojů vedené na jméno Komise pouze členské státy. Efektivnější by bylo snížit počet bankovních účtů používaných pro vybírání vlastních zdrojů a umožnit tak společný přístup k řízení hotovosti. V zájmu modernizace správy účtů vlastních zdrojů by Komise měla mít možnost zřídit centralizovaný účet vlastních zdrojů. Členské státy by měly mít možnost se rozhodnout, zda použijí tento centralizovaný účet vlastních zdrojů, nebo účet vedený na jméno Komise u svého ministerstva financí nebo národní centrální banky. Aby se členské státy mohly informovaně rozhodnout, měla by Komise vypracovat podrobnou analýzu nákladů a přínosů spojených s používáním centralizovaného účtu vlastních zdrojů.

(3) Nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 neumožňuje v současnosti členským státům provádět platby předem. V minulosti však některé členské státy hradily své příspěvky po dohodě s Komisí předem. V zájmu právní jistoty by uvedené nařízení mělo stanovit pro členské státy možnost provádět v individuálních případech platby předem za podmínky, že o tom v předstihu informují Komisi. Pokud některý členský stát této možnosti využije, neměly by ostatní členské státy z důvodů spravedlnosti nést žádné náklady spojené s touto platbou předem, například záporné úroky.

(4) Datum, kdy mají členské státy uhradit úpravy vlastních zdrojů z DPH a HND z předchozích rozpočtových let, by mělo být přesunuto na březen následujícího roku, aby se zvýšila předvídatelnost pro vnitrostátní rozpočtové procesy. Datum, kdy mají členské státy úpravy uhradit, by mělo platit i pro částky, o nichž Komise poskytla informace před vstupem tohoto nařízení v platnost.

([1]) Úř. věst. C 402 I, 5.10.2021, s. 1.

([2]) Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 39).

(5) Aby byl zajištěn stabilní rozpočet, který je nezbytný k financování politických cílů Unie, měl by postup pro výpočet úroků zejména zajistit, aby byly vlastní zdroje poskytovány včas a v plné výši.

(6) Je třeba upravit současnou prahovou hodnotu, pod níž se úroky nevybírají. Proto je nutné zvýšit částku, v jejímž případě se úrok nevybírá, aby se zlepšila nákladová efektivnost postupů výběru částek.

(7) Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 omezuje zvyšování úroků nad základní sazbu na 16 procentních bodů. Toto „zastropování" na úrovni 16 procentních bodů se však vztahuje pouze na případy, které vyšly najevo poté, co vstoupilo v platnost nařízení Rady (EU, Euratom) 2016/804 ([3]). Z toho vyplývá, že na případy známé již před vstupem nařízení (EU, Euratom) 2016/804 v platnost, kde se jedná o obzvláště vysoké úroky, se toto omezení nevztahuje, a to bez ohledu na to, zda výše úroků již byla členským státům oznámena. V těchto případech jsou členské státy stále povinny zaplatit úroky, které nejsou přiměřené výši dlužné jistiny. V zájmu zajištění proporcionality systému a současného zachování odrazujícího účinku by mělo být zvýšení úroku nad základní sazbu dále omezeno na 14 procentních bodů. V zájmu vyjasnění a zjednodušení příslušných ustanovení nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 by se omezení zvýšení na 14 procentních bodů mělo vztahovat na všechny úroky, které nebyly členskému státu sděleny před vstupem tohoto nařízení v platnost.

(8) V souvislosti se stávajícím právním rámcem praxe ukázala, že může být obtížné určit den, od něhož má nabíhat úrok z prodlení, v důsledku potíží s určením okamžiku, od kterého lze úsilí o vybrání považovat za nedostatečné. V zájmu zjednodušení by mělo existovat „respiro" v délce pěti let ode dne stanovení částky, pokud částka byla stanovena, včas připsána na zvláštní účty a vedena na zvláštních účtech v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 609/2014. Úroky by proto měly začít nabíhat až po pěti letech, avšak závazek vztahující se k jistině by měl zůstat zachován.

(9) Aby bylo zajištěno spravedlivé zacházení s případy, kdy se ukáže, že částky odpovídající stanovenému nároku na tradiční vlastní zdroje nelze vybrat, měly by být členské státy zproštěny povinnosti poskytnout Komisi částky odpovídající stanovenému nároku na tradiční vlastní zdroje, pokud členský stát může prokázat, že chyba, jíž se po stanovení nároku dopustil, neměla na nemožnost vybrat částku odpovídající těmto nárokům žádný vliv. Takovou chybou by mohlo být například opožděné připsání na zvláštní účty nebo nedostatky v postupu výběru částek.

(10) Nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 obsahuje pouze jednu lhůtu, která od Komise vyžaduje, aby danému členskému státu sdělila své připomínky k odpisům jí oznámeným do šesti měsíců od obdržení jeho zprávy. Aby bylo možné včas a flexibilněji provádět opatření v návaznosti na zprávy o odpisech a podpořit rychlé a zcela transparentní posouzení rozhodnutí členského státu neposkytnout částku tradičních vlastních zdrojů, kterou nelze vybrat, měly by být procesní lhůty pro Komisi i členské státy upraveny.

(11) Aby bylo možné v případě neshody mezi členskými státy a Komisí přerušit období, po které nabíhají úroky, měla by být zavedena ustanovení odrážející stávající praxi plateb s výhradou, pokud jde o výši vlastních zdrojů splatnou do rozpočtu Unie, což otevírá možnost podat proti Komisi v souladu s článkem 268 a čl. 340 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie žalobu pro bezdůvodné obohacení.

([3]) Nařízení Rady (EU, Euratom) 2016/804 ze dne 17. května 2016, kterým se mění nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 85).

(12) V případě neshod mezi členskými státy a Komisí ohledně poskytnutí tradičních vlastních zdrojů by měl být v nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 stanoven přezkumný postup s cílem zlepšit transparentnost a vyjasnit práva členských států na obhajobu. Na žádost dotčeného členského státu by měly být výsledky přezkumného postupu i aktuální stav projednávaných případů projednány s Komisí na schůzce konající se jednou za rok. Tato schůzka by měla být uspořádána na vhodné úrovni zastoupení vedoucích pracovníků s cílem znovu zvážit postoje každé ze stran a usilovat o to, aby se předešlo případnému řízení o nesplnění povinnosti, v souladu s judikaturou Soudního dvora.

(13) Komise by měla přezkoumat fungování přezkumného postupu v rámci případné revize nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 nebo nejpozději před koncem roku 2026 a zejména by měla posoudit, zda lze zjednodušit přezkumný postup, jenž může být případně ukončen formou rozhodnutí Komise.

(14) Články 6 a 10a nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 by měly být upraveny v tom smyslu, aby se vypustil odkaz na opravu poskytovanou Spojenému království a aby bylo mezi příjemce paušálních oprav zařazeno v souladu s rozhodnutím Rady (EU, Euratom) 2020/2053 ([4]) Německo.

(15) V souladu se zásadou zlepšování právní úpravy by souběžná existence několika nařízení o poskytování vlastních zdrojů měla být pouze dočasná a tyto právní akty by měly být co nejdříve sloučeny do jediného nařízení.

(16) Nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 se mění takto:

1) V čl. 6 odst. 3 třetím pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„Vlastní zdroj z DPH a vlastní zdroj z HND se však s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje hrubé snížení přiznané Dánsku, Německu, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku, na účty uvedené v prvním pododstavci zapisuje takto:".

2) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Postupem podle článků 10, 10a a 10b připíše každý členský stát vlastní zdroje na jeden z těchto účtů, který si dobrovolně zvolí:

a) účet vedený na jméno Komise u ministerstva financí daného členského státu;

b) účet vedený na jméno Komise u národní centrální banky nebo

c) centrální účet, který k tomuto účelu otevřela Komise ve veřejné finanční instituci podle svého výběru.

S výhradou uplatnění záporného úroku podle třetího a čtvrtého pododstavce, podle okolností, lze z tohoto účtu čerpat pouze na pokyn Komise.

Účty uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) jsou vedeny v národní měně a jsou bez jakýchkoli poplatků nebo úroků. Uplatní-li se u uvedených účtů záporný úrok, připíše dotčený členský stát na tento účet částku odpovídající výši uplatněného záporného úroku nejpozději v první pracovní den druhého měsíce následujícího po jeho uplatnění.

([4]) Rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2020/2053 ze dne 14. prosince 2020 o systému vlastních zdrojů Evropské unie a o zrušení rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom (Úř. věst. L 424, 15.12.2020, s. 1).

Částky na účet uvedený v prvním pododstavci písm. c) připisují členské státy ve své národní měně. Uplatní-li se u centrálního účtu záporný úrok, připíše dotčený členský stát na centrální účet částku odpovídající jeho podílu vlastních zdrojů připisovanému na tento účet nejpozději v první pracovní den druhého měsíce následujícího po uplatnění záporného úroku.

Komise provádí operace řízení hotovosti na účtech uvedených v prvním pododstavci v souladu s čl. 14 odst. 4 prvním pododstavcem.

Komise bez zbytečného odkladu vypracuje podrobnou analýzu nákladů a přínosů spojených s používáním účtu uvedeného v prvním pododstavci písm. c) a do tří let od vstupu tohoto nařízení v platnost podá Radě zprávu o fungování centrálního účtu.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Komise předává každý měsíc členským státům elektronickou cestou prognózu požadovaných peněžních prostředků na následující čtyři měsíce.“

3) Článek 10a se nahrazuje tímto:

„*Článek 10a*

Poskytování vlastních zdrojů z DPH a HND

1. Vlastní zdroj z DPH a vlastní zdroj z HND se s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje hrubé snížení přiznané Dánsku, Německu, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku, připisují na příslušné účty v první pracovní den každého měsíce. Připisují se částky rovnající se jedné dvanáctině odpovídajících celkových částek v rozpočtu, přepočtených na národní měny za použití směnných kursů platných posledního dne, kdy jsou směnné kursy vyhlašovány, kalendářního roku předcházejícího danému rozpočtovému roku, jak byly zveřejněny v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

2. Pro zvláštní potřeby vyplácení z Evropského zemědělského záručního fondu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 (*) a následné relevantní legislativy Unie a v závislosti na finanční situaci Unie může Komise vyzvat členské státy, aby v prvním čtvrtletí rozpočtového roku zaúčtovaly s předstihem až dvou měsíců jednu dvanáctinu nebo určitý zlomek jedné dvanáctiny částek určených v rozpočtu, které pocházejí z vlastního zdroje z DPH a z vlastního zdroje z HND, s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje hrubé snížení přiznané Dánsku, Německu, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku.

S výhradou třetího pododstavce Komise může pro zvláštní potřeby vyplácení z evropských strukturálních a investičních fondů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 (**) a následné relevantní legislativy Unie a v závislosti na finanční situaci Unie vyzvat členské státy, aby v prvních šesti měsících rozpočtového roku zaúčtovaly s předstihem až další polovinu jedné dvanáctiny částek určených v rozpočtu, které pocházejí z vlastního zdroje z DPH a z vlastního zdroje z HND, s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje hrubé snížení přiznané Dánsku, Německu, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku.

Celková částka, k jejímuž zaúčtování v témže měsíci může Komise členské státy vyzvat podle prvního a druhého pododstavce, v žádném případě nepřekročí částku odpovídající dvěma dalším dvanáctinám.

Po prvních šesti měsících nesmí měsíční požadovaná částka k zaúčtování přesáhnout jednu dvanáctinu vlastních zdrojů z DPH a HND a musí zůstat v mezích částek určených v rozpočtu na tento účel.

Komise to členským státům oznámí s předstihem, nejpozději dva týdny před požadovaným zaúčtováním podle prvního a druhého pododstavce.

Komise informuje členské státy s předstihem a nejpozději šest týdnů před požadovaným zaúčtováním podle druhého pododstavce o svém úmyslu požádat o toto zaúčtování.

Na zaúčtování v předstihu se vztahují ustanovení odstavce 4 o částce připisované v měsíci lednu každého roku a ustanovení odstavce 5 týkající se případu, kdy nedojde ke konečnému přijetí rozpočtu před začátkem rozpočtového roku.

Členský stát může ve výjimečných a řádně odůvodněných případech požádat Komisi o povolení k poskytnutí vlastních zdrojů z DPH a HND předem, zejména v souvislosti s opravnými rozpočty na konci roku, s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje hrubé snížení přiznané Dánsku, Německu, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku. Jakákoli platba předem musí být oznámena nejméně sedm pracovních dní předem a žádost o ni musí dotčený členský stát řádně odůvodnit. Komise žádost posoudí s ohledem na svou finanční pozici a potřeby likvidity. Členský stát může platbu předem provést pouze po schválení Komisí. Případné dodatečné náklady spojené s tímto poskytnutím vlastních zdrojů z DPH a HND předem nese žádající členský stát.

3. Každá změna jednotné sazby pro vlastní zdroj z DPH, sazby pro vlastní zdroj z HND a financování hrubého snížení přiznaného Dánsku, Německu, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku vyžaduje konečné přijetí opravného rozpočtu a v jeho důsledku je nutné znovu upravit dvanáctiny, jež byly zaúčtovány od počátku rozpočtového roku.

Tyto úpravy se provedou při zaúčtování první částky po konečném přijetí opravného rozpočtu, je-li přijat před šestnáctým dnem v měsíci. V opačném případě se provedou při zaúčtování druhé částky po konečném přijetí opravného rozpočtu. Odchylně od článku 10 finančního nařízení se tyto úpravy zaúčtují do rozpočtového roku, pro nějž byl opravný rozpočet přijat.

4. Dvanáctiny pro zaúčtování částky za měsíc leden každého rozpočtového roku se vypočítají na základě částek uvedených v návrhu rozpočtu zmíněném v čl. 314 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a přepočítají na národní měny členských států za použití směnných kursů platných prvního dne, kdy jsou směnné kursy vyhlašovány, po 15. prosinci kalendářního roku předcházejícího danému rozpočtovému roku. Úprava se provede při zaúčtování částky za následující měsíc.

5. Není-li rozpočet s konečnou platností přijat alespoň dva týdny před zaúčtováním za leden následujícího rozpočtového roku, zaúčtují členské státy první pracovní den každého měsíce, včetně ledna, jednu dvanáctinu částky vlastního zdroje z DPH a vlastního zdroje z HND, s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje hrubé snížení přiznané Dánsku, Německu, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku, zaúčtované v posledním rozpočtu, který byl přijat s konečnou platností. Úprava se provede ke dni prvního odvodu vlastních zdrojů po konečném přijetí rozpočtu, je-li rozpočet přijat před šestnáctým dnem v měsíci. V opačném případě se provede ke dni, kdy má být zaúčtována druhá částka po konečném přijetí rozpočtu.

6. V případě změn údajů o HND podle čl. 2 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/516 (***) není financování hrubých snížení přiznaných Dánsku, Německu, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku následně revidováno.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

(***) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/516 ze dne 19. března 2019 o harmonizaci hrubého národního důchodu v tržních cenách (nařízení o HND) a o zrušení směrnice Rady 89/130/EHS, Euratom a nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003 (nařízení o HND) (Úř. věst. L 91, 29.3.2019, s. 19).“

4) V čl. 10b odst. 5 se třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„Komise informuje členské státy o částkách vyplývajících z tohoto výpočtu před 1. únorem roku následujícího po roce, kdy byly údaje pro tyto úpravy poskytnuty. Každý členský stát připíše čistou částku na účet uvedený v čl. 9 odst. 1 v první pracovní den měsíce března roku následujícího po roce, kdy Komise členské státy informovala o částkách vyplývajících z tohoto výpočtu.

Lhůta, ve které mají členské státy úpravy uhradit, platí i pro částky, o nichž Komise poskytla informace před 3. květnem 2022.“;

5) Článek 12 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„V případě tradičních vlastních zdrojů uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. a) rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2020/2053 (*) nabíhají úroky za období od okamžiku, kdy měla být částka dána k dispozici, až do okamžiku, kdy byla skutečně uhrazena na účet Komise uvedený v článku 9.

Aniž je dotčen čl. 13 odst. 1, pokud byla dotyčná částka stanovena podle článku 2, včas připsána na zvláštní účet podle článku 6 a vedena na zvláštních účtech v souladu s čl. 13 odst. 2, nenabíhá žádný úrok za dobu pěti let ode dne stanovení této částky.

V případě správního nebo soudního odvolání se pětileté období počítá od vydání, oznámení nebo zveřejnění konečného rozhodnutí. V případě obdržení částečných úhrad se pětileté období počítá nejpozději ode dne provedení poslední platby, pokud jí není dluh uhrazen.

_____

(*) Rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2020/2053 ze dne 14. prosince 2020 o systému vlastních zdrojů Evropské unie a o zrušení rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom (Úř. věst. L 424, 15.12.2020, s. 1).“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Úroky nižší než 1 000 EUR se nevybírají.“;

c) v odstavci 4 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Celkové zvýšení podle prvního a druhého pododstavce nesmí přesáhnout 14 procentních bodů. Omezení zvyšování na 14 procentních bodů se použije ve všech případech, kdy výše úroků není dotčenému členskému státu sdělena před 3. květnem 2022. Takto zvýšená sazba se použije na celou dobu prodlení podle odstavce 1.“;

d) v odstavci 5 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Celkové zvýšení podle prvního a druhého pododstavce nesmí přesáhnout 14 procentních bodů. Omezení zvyšování na 14 procentních bodů se použije ve všech případech, kdy výše úroků není dotčenému členskému státu sdělena před 3. květnem 2022. Takto zvýšená sazba se použije na celou dobu prodlení podle odstavce 1.“

6) Článek 13 se mění takto:

a) v odstavci 2 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Členské státy jsou rovněž zproštěny povinnosti poskytnout Komisi částky odpovídající nárokům stanoveným podle článku 2, pokud prokáží, že chyba, jíž se členský stát po stanovení nároku dopustil, jako například chyba vedoucí k opožděnému připsání na zvláštní účty, neměla na nemožnost vybrat částku odpovídající nárokům podle článku 2 žádný vliv.“;

b) v odstavci 2 se pátý pododstavec nahrazuje tímto:

„V případě obdržení částečných úhrad se pětileté období počítá nejpozději ode dne provedení poslední platby, pokud jí není dluh uhrazen.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Do tří měsíců od obdržení zprávy uvedené v odstavci 3 sdělí Komise dotčenému členskému státu své připomínky. Komise může tuto lhůtu jednou prodloužit o další tři měsíce a informovat o tom dotčený členský stát.

Komise si může vyžádat doplňující informace. V takových případech běží lhůta stanovená v prvním pododstavci ode dne obdržení požadovaných doplňujících informací. Dotčený členský stát poskytne doplňující informace do tří měsíců. Na žádost dotčeného členského státu se tato lhůta jednou prodlouží o další tři měsíce.

Pokud daný členský stát nemůže žádné doplňující informace požadované Komisí poskytnout, může tuto skutečnost oznámit Komisi. Komise poté do tří měsíců ode dne obdržení uvedeného oznámení sdělí své konečné připomínky na základě dostupných informací. Komise může tuto lhůtu jednou prodloužit o další tři měsíce a v takovém případě o tom informuje dotčený členský stát.“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Pokud se členský stát a Komise nemohou na důvodech uvedených v odstavci 2 shodnout, může členský stát požádat Komisi, aby své připomínky přezkoumala v souladu s článkem 13b.“

7) Vkládá se nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA IIIa

PLATBA S VÝHRADOU A PŘEZKUMNÝ POSTUP

Článek 13a

Platba s výhradou

1. V případě neshody mezi členským státem a Komisí ohledně částek tradičních vlastních zdrojů splatných do rozpočtu Unie nebo ohledně částek z DPH podléhajících opatřením podle čl. 12 odst. 2 písm. c) může členský stát při platbě částky, jíž se neshoda týká, vyjádřit k postoji Komise výhrady.

Členské státy poskytnou informace o těchto výhradách v případě částek souvisejících s tradičními vlastními zdroji spolu se svým měsíčním výkazem uvedeným v čl. 6 odst. 4 a v případě částek souvisejících s vlastním zdrojem z DPH spolu se svým výkazem uvedeným v čl. 10b odst. 1. Stažení výhrad oznámí členské státy Komisi co nejdříve.

2. Je-li neshoda uvedená v odstavci 1 vyřešena ve prospěch členského státu, Komise mu povolí odečíst uhrazenou částku od příští platby nebo plateb vlastních zdrojů.

3. Připsáním platby s výhradou na účet podle článku 9 se přerušuje období, po které nabíhají úroky, jak je uvedeno v článku 12.

4. Do konce září každého roku předloží Komise roční informační přehled uvádějící celkovou výši plateb provedených v předchozím roce s výhradou a celkovou částku, pro kterou byly výhrady během předchozího roku staženy.

Článek 13b

Přezkumný postup

1. V případě neshody mezi členským státem a Komisí ohledně částek tradičních vlastních zdrojů splatných do rozpočtu Unie může členský stát požádat Komisi, aby své posouzení přezkoumala, a to do šesti měsíců od jeho obdržení. Taková žádost musí uvádět důvody pro požadovaný přezkum a obsahovat důkazy a podklady, z nichž vychází. Žádostí ani následným postupem není dotčena povinnost členských států vlastní zdroje poskytnout, jakmile jsou splatné do rozpočtu Unie.

2. Do tří měsíců od obdržení žádosti uvedené v odstavci 1 oznámí Komise dotčenému členskému státu své připomínky k důvodům uvedeným v žádosti. V řádně odůvodněných případech může Komise tuto lhůtu jednou prodloužit o další tři měsíce a informovat o tom dotčený členský stát.

3. Pokud Komise považuje za nezbytné si vyžádat doplňující informace, běží lhůta stanovená v odstavci 2 ode dne obdržení vyžádaných doplňujících informací. Dotčený členský stát poskytne doplňující informace do tří měsíců od obdržení žádosti Komise o ně. Na žádost dotčeného členského státu Komise tuto tříměsíční lhůtu jednou prodlouží o další tři měsíce.

4. Pokud členský stát nemůže žádné doplňující informace poskytnout, může tuto skutečnost oznámit Komisi. Komise poté oznámí své připomínky na základě informací, které má k dispozici. Lhůta stanovená v odstavci 2 v tomto případě běží ode dne obdržení tohoto oznámení.

5. Přezkumný postup skončí nejpozději dva roky poté, co členský stát zaslal svou žádost o přezkum podle odstavce 1.

6. Členský stát může jednou za rok požádat o schůzku s Komisí na vysoké úrovni za účelem projednání aktuálního stavu případů, které jsou nebo byly předmětem přezkumného postupu, a jejich důkladné analýzy s cílem znovu zvážit postoje každé ze stran a usilovat o dosažení shody.

7. V rámci případné revize tohoto nařízení nebo nejpozději před koncem roku 2026 Komise posoudí fungování přezkumného stanoveného v tomto článku. Toto posouzení zahrne konzultace s členskými státy a zohlední jejich zjištění a postoje. Bude-li to vhodné, předloží Komise návrhy na zlepšení fungování přezkumného postupu.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 5. dubna 2022.

Za Radu
předseda
B. LE MAIRE